

PLÁNY NA ZNOVUUPRAVENÍ EVROPY

ZNOVUSPOŘÁDÁNÍ Evropy na základě národnostní autonomie je plánem spojených a nádeje na uskutečnění těchto plánů jsou stále větší, přes to, že centrální mocnosti mají ve své moci doposud větší část území, z něhož mají být po té válce utvořeny nové země a z něhož části mají být připojeny k říším již stávajícím. Německo následkem dokonalé připravenosti pro válku a následkem schopnosti udeřit na nepřítel v době jim zvolené zahrnovalo velké rozlohy území spojených, jako Belgie, Polsko a Sibiřsko. Znamena část Francie a Rumunská náležá se v moci centrálních mocností.

Spojení z toho důvodu musí nejdříve uvažovati o osvobození území zabraného Němci. Německo částečně diplomacií a částečně brannou mocí vytvořilo pevný blok území, rozšiřující se od Baltského moře až po Madag. Asi, od řeky Labu až po řeku Tigris a od Visly až k dolejšímu Dunaji. Tato nová říše pod německou nadvládou musí být zřecena vojenskou silou spojených. Německo musí být obmezeno na území, jaké mělo v roce 1870. Na těchto plánech státníci spojených se pevně dohodli a mír je nemožností, dočasně Německo bude trvati na udržení si kterékoli části dobytého území, ježto to bylo by příčinou pro spory a války dále.

Plány Německa za účelem vytvoření mocné středo-evropské říše, ku kterémuž smu zavdaly podnět tři jeho poslední úspěšné války, musí být zničeny, jinak v Evropě nebude míru a pokoje. Armády spojených na všech největších válečných z toho důvodu musí udržovati mocný tlak na armády centrálních mocností, tlak, který povede k německé katastrofě. Ruské a anglické armády v Mesopotamii a Arménii a anglická armáda v Palestíně mají za úkol stálým tlakem vyvépřati Turecko, což způsobil jeho shromáždění a odstranění jako válečného činitele. Armády spojených na Balkáně snadno pomohou Bulharsku, jestliže rakouské a německé oddíly budou odvolány na jiné fronty.

Armádám na západě a východě případně úkol přivést válku až na německé pomezí. Spojení rozhodně zamítnou návrhy, aby uspořádání Evropy zůstalo takové, jaké před touto válkou. Francie nezávisle míru, dokud nezáká zpět Elzaska a Lotrinska, o které připravena byla po franko-pruské válce. Německo získalo takovou nadvládu ve všech vojenských a politických v Rakousko-Uhersku, že vlastně tato říše přestala existovati jako nezávislá národnost a může být považována za německý zábor stejně jako Sibiřsko a Belgie. Kdyby Rakousko-Uhersko zůstalo neoporušeno, Německo bylo by schopno používatí rakouských Slovanů a Uhrů, jakož i Rakouském německého pátodu, proti svým odpárcům a po chvíli odlechu opět pokusiti se o ovládnutí světa.

To je jedna z hlavních příčin, proč rozhodnuto bylo, že Rakousko musí být zrušeno. Rakousko svoji úlohu již dohrálo a v průběhu války i ti největší zastánci tohoto útvaru v zemích spojených přišli k náhledu, že rozdělení této říše je nutností v zájmu budoucího evropského míru. Jisté části Rakouska mají být přisouzeny státům s obyvatelstvem téže národnosti. Itálie má získati Terst a Tridentisko s italským obyvatelstvem. Nový jiho-slovanský stát má být zřízen z území, obydleného Srby, Chorvaty a Sloviny, náležajícího se v nynějším rámci říše Rakouské i v Sibiřsko a Černé Hoře.

Severohradsko a část Temešváru, kde sídlí značná většina rumunského lidu, mají být přičleny Rumunsku, stejně jako část Bukoviny. Západní Halie má být připojena novému Polsku, ježto její obyvatelstvo je výhradně polské. Východní Halie má být pak připojena k ukrajinským distriktním ruským. Uhersko má být dále

zbaveno území při Karpatech, kde usazení jsou Slované, ale má se státi státém samostatným. Čechy, Moravu a Slezsko, jakož i Slované, utvoří nový česko-slovanský stát. Zbývající rakouským provinciím, většinou německým obyvatelstvem osazeným, bude dovoleno, aby utvořily jiné nezávislé státy. Budou-li tyto plány uskutečněny, pak 25,000,000 Slovanů, Rumunů a Italů, polovina obyvatelstva Rakousko-Uherska, bude vyjmuto z kontroly rakouské a uherské menšiny, která zřekla se sama své svrchovanosti ve prospěch Německa. Německý sen o velké středo-evropské moci bude rozdrčen. Přes cestu teutonského rozpjetí na blížký východ položen bude silný jiho-slovanský stát, jenž brániči bude na severu se zbytkem Rakouska a Uherska a na jihu s Albánií a Řeckem.

Stejně velké změny mají být provedeny na východě, kde, dle plánu spojených, má být zřízen překážkový Polský stát proti postupu Německa směrem východním. Tato nová Polska nemá jenom obsahovati ruské a rakouské polské provincie, ale také většinu česko-slovanského a západního Pruska, jisté ústí Visly a přístav Kdamsko. Východní Prusko pak může se státi částí ruských litvinských distriktnů, které budou mít autonomní postavení, anebo bude mu dovoleno, aby tvořilo oddělenou část Německa, odříznutou od zbytku polským prahem podél Visly. Touto změnou, s výjimkou východního Pruska, nebylo by vzato Německu příliš mnoho území, v kterém většina obyvatelstva je německá a Polsku poskytnut byl by přístup k moři, auz by tak nalezalo se na mílosti Německa.

Bulharsko obmezeno bude na hranice z roku 1914 a Rusku dostane se Dardanel, Cařihradu a Arménie. Všechny tyto cíle oznámeny byly v odpovědi spojených na notu presidenta Wilsona. Je přirozeno, že tento dalekosáhlý program podmíněn je úspěchem na bojišti. Prvním krokem k tomu to úspěchu nepochybně bude porobení Turecka a pravděpodobně po té něm bude pokus, aby Bulharsko učinilo oddělený mír anebo postavilo se na stranu spojených. Kampaň v Mesopotamii a Arménii a v Macedonii mají úspěšiti tyto dva cíle.

Spojení mají v úmyslu zabrániti Německu v budoucnosti provéstí útok na bezpečí Evropy hlavně tím, že zabrání mu, aby mohl ku svému prospěchu užívatí 20,000,000 německého lidu, vyjímaje Uhrů, kteří stali se spojenými Německa dle vlastní volby. Dávati doktrínu zásady spojených je odstraniti Rakousko ze seznamu evropských národností. Rakousko mohlo by tomuto osudu uniknouti, kdyby zbavilo se německé kontroly a uzavřelo separátní mír, ale i v takovém případě bylo by připraveno o třetinu své rozlohy, jakož i bylo by nuceno povolití Českům a Chorvatům práva, jakým se nyní těší Němci a Uhrů.

Zásada spojených očividně byla upravena v průběhu posledních šesti měsíců. Spuštění Francie Němci ještě více sestli rozhodnutí skončiti tuto válku jenom rozhodným vítězstvím nad Německem. Hlavní snahou spojených ale bude zabrániti v budoucnosti událostem, podobným přítomnému zápasu. Ortel smrti vynesena nad Rakouskem a Tureckem a stejně i nad německou kontrolou střední Evropy.

Německá revoluce, na kterou dříve nebylo pomysleno, ale která považuje se za možnou nyní, kdy ruský lid sesadil svého cara, mohla by poněkud zmírniti tyto podmínky. Nikoliv však do velké míry, neboť v spojencích kapitálůch převládá mínění, že za přítomnou válku jsou zodpovědní nejenom Hohenzollernové, ale i německý lid. Je možné, že v případě sesazení Hohenzollernů spojenci netrvali by na rozdělení východního Pruska, ale to nepochybně narazilo by na odpor Ruska.

DANIELS PŘI GRADUACI V ANNAPOLIS.

Photo by American Press Association.
Sekretář námořnictva Daniels je provázen po pozemcích námořní akademie v Annapolis superintendentem Eberlem a jeho štábem během nedávných graduacních slavností.

které je rozhodnuto osvoboditi Slovanů z německého jha. Zřízení nového Polska, nových Čech, nové říše jiho-slovanské, rozšíření Rumunská na ony části Rakousko-Uherska, obydlené rumunským lidem, připojení k Rusku několika milionů Slovanů, usazených mezi Karpátami, Bugem a Dněstem, přičlení Rusku Cařihradu a Dardanel jako trvalé překážky smu o teutonském rozmachu na blížký východ, odstranění rakouského vlivu v Bulharsku a nepochybně i sesazení přítomného řeckého panovníka, který přivedl svoji ramenářskou politikou na pokraj zkázy svoji zemí — to jsou hlavní cíle smu spojení. V bulharském panovníku a v řeckém panovníku odstraněny byly by dva nástroje Berlína.

Vedle těchto hlavních úkolů útká Belgie a Elzaska Lotrinska, zdají se menšími, ačkoliv tvoří část plánu spojených o znovuvytvoření Evropy. Spojení nemají v úmyslu rozdělití Německa. Přejí si jenom osvobození německých Poláků a vrácení Elzaska a Lotrinska Francii. Německo zůstane nadále velkou národností, třebaže ne již tak silnou jako před válkou, kdy mohlo se spoléhati na pomoc Rakouska.

Německo, třebaže po této válce bude finančně vyčerpano, bude velkou národností o 60,000,000 lidí. Může vzpamatovati se velice rychle z důsledků válečných, neboť německá organizace je schopna divu. Spojení ale jsou pevně přesvědčeni, že zmenší sílu Německa, jestliže osvobodí národy, nalezající se pod jeho dominací a opatrující miliony vojáků centrálním mocenstvem. Svobodné Polsko, svobodné Čechy a svobodná Jugoslavie budou překážkou německé rozpinavosti a německý sen o panství, sahající od Baltiku až k Perskému zálivu bude zrušen na vždycky. Německo dosud nevzdává se naděje, že podaří se mu dočistiti separátního míru s některým nepřitelem. Pomýšlí zvláště na možnost separátního míru s Ruskem na základě stavu hranic v roce 1914, s možným ustoupením Halie a neutralisováním Dardanel. Možná, že

Německo pokusí se nabídnouti separátní mír i Francii a nabídne jí Elzaska a Lotrinsko. Oddělený mír s Francií ale není velkou pravděpodobností. Rakousko ovšem v případě takového separátního míru stalo by se obětím beránkem a ztratilo by některou svoji část. Ale na oddělený mír s kteroukoliv národností jsou jenom malé naděje, neboť i Rusko je rozhodnuto vésti válku do úplného vítězství a toto rozhodnutí ještě bylo více sesíleno vstupem Spojených Států do války na straně spojených.

Spojení svými podmínkami míru mají v úmyslu především zabrániti opakování přítomné katastrofy, což může býti jediným velkým prospěchem pro národnosti, nyní ve válce se nalézající. Podmínky takové může přijmouti jenom naprostou vyčerpaná a zdevastovaná národnost, neboť znamenají zničení smu, kterým německí státníci a patrioti obírali se po celé století. Německo v případě vítězství spojených bude nejenom slabší národností v Evropě, ale ztratí i svoje zámořské kolonie a svoji cestu z Berlína do Bagdadu, kterou má ve své moci dnešního dne.

Jak dlouho může trvati ještě tato válka? Je možné, že vstup Spojených Států a jiných amerických národností o malíčko může již zkrátiti, ale jisté ne o mnoho. Spojení jsou rozhodnuti pokračovati ve válce až do uskutečnění svých plánů a je těžko odhadovati, jakou dobu vyzádá si tento velký úkol k provedení. Známí v síluaci mohlo by způsobiti jenom vzdání se Německa, nebo jeho rozhodné vítězství anebo revoluce v Německu. Ale ani tato revoluce neznamená by velké zmírnění podmínek spojených, ježti tito, jak již výše pověděno, jsou přesvědčeni, že německý lid stejně jako Hohenzollernové je zodpověden za vyvolání této velké války.

ZBOHATLÍ INDIÁNI.

Jaké změny může přivoditi náhle zbohatnutí, je nejlépe patrné na indiánském kmeni Osagů. Před několika generacemi jejich

předkové stopovali jeleny a pronásledovali bávoily na planinách Oklahomy, toužili po vzrušujících okamžicích nebezpečné houby, byli stateční a odvážní, ale jejich potomci nezdědili po svých předcích nic, kromě jména. Peníze, které vláda Spojených Států vyplácí příslušníkům tohoto kmene, proměnily tyto Indiány a jejich ženy v plutokraty. Osagové mají všechny chyby lidí, kteří náhle zbohatli. Jsou to dnes většinou zbohatlí a líní Indiáni, jejich tučná těla nasvědčují blahobytu, kterému se těší.

Kmen, jehož příslušníci byli kdysi lovci a bojovníky, sestává dnes z lidí, kteří jsou příliš línými vykonávati něco jiného, než bráti čerky a utráceti peníze takto získané v obchodech bílých lidí. — Luk a šíp odložen byl stranou, posvátné kmenové tance byly zapomenuty a na hlavní druhy zaměstnání Indiánů, lov, se nyní jenom vzpomíná. Osagové jezdí v pohodlných automobilech dnes a mnozí z nich jsou tak pohodlní, že ani sami svých automobilů neřídí. Většina Osagů odstěhovala se v posledních letech do okolí města Pawhuska, kde náležá se jejich agentura, tak aby mohla užívatí snadnější radosti bílých lidí a kupovati zboží v obchodech.

V minulých dnech vláda Spojených Států vyplatila Osagům čtvrtletní splátku v obnosu \$686,000. Tento obnos rozdělen byl mezi 2,195 Indiánů. Jeden po druhém v stanovený den přijížděl ve svém automobilu k vládní budově, pomalu sjezd a vážně ubíral se do místnosti, aby přijal svůj díl z rukou vládního úředníka. Čtvrtletní tato splátka nebyla neobyčejně velká. Byly to jenom úroky z nahromaděného jejich kapitálu z výtežku olejových a plynových polí. V roce minulém každý Indián tohoto kmene obdržel nejméně \$2,200 a někteří z nich dokonce až \$15,000. Není jediného příslušníka kmene Osagů, aby neměl majetku nejméně za \$25,000. Mnozí z nich uspořili mnohem více, ačkoliv téměř všichni mají ve zvyku vydávati peníze tak rychle, jak je získávají. Často některý z nich utratí získané peníze ve dvou třech dnech a dalšího půl třetího měsíce žije na úvér.

Indiáni tito kupují v obchodech běžného jenom nejlepší zboží. Jejich domovy jsou opatřeny jenom nejlepším nábytkem a každá rodina vlastní pěkný automobil a v mnohých případech několik. Osagové navykli si na jízdu v automobilech do té míry, že již ani pěšky nechodí.

Ve federální pokladně náležá se kolem \$6,000,000 k dobru Indiánům Osagů. To je obnos, který zaplacen byl jim vládou za pozemky jejich v Kansasu. V jedné době obnos tento byl \$9,000,000, ale třetina byla vyplacena Indiánům, kteří byli schopni dokázati, že se mohou starati sami o svůj majetek. Zbytek zůstal nerozdělen a primáři jednotlivcům \$47.75 čtvrtletního úroku. Vedle tohoto pravidelného příjmu Indiáni získávají royality z olejových a plynových pozemků. Vláda stanovila, že všechny přírodní zdroje pozemků Osagů mají náležeti kmenu společně až do roku 1931, tak že royality jsou rozděleny stejnoměrně mezi příslušníky tohoto kmene. Očekává se, že v roce 1931 ruční budou schopni sami starati se o svůj majetek. V minulém roce poplatky za užívání olejových a plynových pozemků přinesly jim \$1,129,159.78.

Vládní agenti snažili se Indiány chrániti především před svinností a po té snažili se je přiučiti k

farmarění a pěstování dobytka. V prvním případě došlo bylo výsledku, neboť Indiáni brzy poznali, že všichni bílí lidé, kteří obíjeli se v blízkosti jejich domovů v době, kdy dostalo se jim výplaty, dobře s nimi nesnášeli. Ale snaha vlády přiměti Osagy k farmarění žalostně selhala. Každého roku Osagové stávají se tučnějšími a pohodlnějšími. Ovšem, jsou mezi nimi i výjimky. Fred Lookout, jejich náčelník, má pěknou farma, velká stáda dobytka a je velice bohat. Někteří z nich ve farmarění setkali se se značným úspěchem.

Osagové jsou známi jinak jako dobrozdědci a pořádku milovníci lidí. Dochází zřídka k zatčení některého z nich. I když kořalka je propašována na rezervaci a někteří se opijí, chovají se dobře. Jedinou jejich chybou je lenost. Lenivými učinila je velká jejich prosperita.

PRAZILIE JE SILNOU VÁLČNOU MOCNOSTÍ.

Brazílie, která připojila se k zápasu demokratických národností v germánskou alianci, byla by schopna v případě nutnosti postaviti do pole značně silnou brannou moc. Velká tato jižní republika má systém povinného vojenského výcviku, který vešel zákonem v platnost v prosinci minulého roku. Všichni muži ve věku od 21 do 44 let jsou povinni podrobiti se vojenskému výcviku a současně Brazílie má milion mužů, kteří se nacházejí ve výcviku anebo takového výcviku se jim již dostalo.

Brazílie jednou náležala se na čestě státi se jednou z největších námořních mocností. To bylo v letech 1907 a 1908, kdy republika zadala anglickým loděnicím kontrakty na zbudování tří velkých válečných lodí, jež měly býti největšími na světě. Tehdy spekulovalo se, co přimělo Brazílii k takovému pohybu a mělo se za to, že nějaké imperialistické choutky, které mohly míti v důsledku porušení rovnováhy v Jižní Americe. Jiná pověst sdělovala, že Brazílie má v úmyslu válečné lodě tyto prodati těm zemím, které za ně nejvíce nabídnou. Japonsko tehdy zdálo se možným kupcem.

Dvě z těchto válečných lodí, Minas Geraes a Sao Paul, obě o 19,500 tunách byly brazilské vládě dodány a náležáji se nyní ve službě. Třetí válečná loď, Rio de Janeiro, o 27,500 tunách, nebyla dohotovena až v roce 1914. Měla mít nejmodernější námořní baterie v existenci. Brazílie prodala loď Turecku, ale než loď mohla býti předána, Anglie se jí zmocnila a přejmenovala na Agincourt. Loď tato náležá se mezi anglickou flotilou v Severním moři.

Brazílie vedle dvou velkých válečných lodí má jeden velký křižník, dva výzvedné křižníky, deset torpédoborců a značný počet lodí na obranu pobřeží. Brazílie náležala se na pokraj roztržky s Německem hned v květnu roku 1916 po potopení parníku Rio Branco, který torpédován byl v evropských vodách. V té době německý zahraniční úřad poskytl brazilské vládě podobné záruky jako Spojeným Státům. Tyto záruky byly ale porušeny, když parník Parana potopena byla bez výstrahy. Čtyřicet německých a čtyři rakouské obchodní lodě, které jsou internovány v brazilských přístavištích, se brazilské vládě dohré lodí. Brazílie počítala nedostatky obchodních lodí od zahájení evropské války. Vývoz z této země byl tím značně poškozen.

Brazilská vláda vlastní sama pětasedmdesát obchodních lodí a kontroluje pobřežní flotilu o padesáti lodích. Obchodní loďstvo ukázalo se dobrým investmentem pro vládu. Finančně stojí si Brazílie nejlépe ze všech jiho-amerických zemí. Brazílie má asi 25,000,000 obyvatel. Je pátou největší zemí na světě a je překonávána v rozloze jenom Ruskem, Anglií, Čínou a Spojenými Státy.

Ve vsedním životě.

Koktavý cestující: "Prorockým příjdu tady doobře doos Zlamuáné Lhottý?"
Voakovan: "Dobře. Ale dáš pozor, nešli tam příjdu, aby si uzalámali po cestě vypsáváním jazyk."

NEJVĚTŠÍ AVIATICKÁ ŠKOLA STRÝCE SAMA.

Pohled na velkou vojenskou aviatickou školu v North ostrově nedaleko San Diego, Cal. Je to největší aviatická škola v zemi a očekává se, že z ní vyjde 200 graduantů každého roku.